ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **T. G. P.,** zast. Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy,** se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 5. 2019, čj. KRPA-471300-45/ČJ-2018-000022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 7. 2019, čj. 4 A 31/2019-45,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichu Lechovskému, advokátu, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 4 114 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Žalobce je státním příslušníkem Vietnamu. Rozhodnutím ze dne 15. 12. 2018 ho žalovaná zajistila v zařízení pro zajištění cizinců za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců"), a stanovila dobu trvání zajištění 90 dnů ode dne omezení svobody. Rozhodnutím ze dne 9. 5. 2019 žalovaná rozhodla o druhém prodloužení zajištění žalobce tak, že doba zajištění byla dle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců prodloužena o 30 dnů. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal žalobu, kterou městský soud zamítl.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, ve které namítá, že žalovaná nedostatečně popsala dosavadní způsob realizace přípravy jeho správního vyhoštění. Městský soud přesto nesprávně dovodil, že žalovaná řádně zdůvodnila, jaké kroky je nutné učinit k realizaci správního vyhoštění stěžovatele. Žalovaná přitom podle názoru stěžovatele kromě opakovaného odkazu na zaslání žádosti vietnamským úřadům neuvedla žádné jiné důvody, proč nebylo správní vyhoštění dosud realizováno a ani neuvedla, zda důvodem pro prodloužení zajištění je např. pomalá nebo žádná reakce ze strany vietnamských úřadů. K tomu stěžovatel odkázal na rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2016, čj. 7 Azs 11/2016-30.

[3] Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil rozsudek městského soudu a rovněž rozhodnutí žalované.

[4] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Dle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.

[7] Při prodlužování doby trvání zajištění za účelem správního vyhoštění musí být vždy splněn předpoklad, že správní orgány činí konkrétní úkony směřující k realizaci správního vyhoštění. Správní orgán má tedy povinnost řádně zdůvodnit, co je nezbytné pro realizaci správního vyhoštění zajistit, jaké konkrétní kroky v této věci podniká a v jakém časovém horizontu očekává výsledky těchto kroků (viz rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2016, čj. 7 Azs 11/2016-30).

[8] NSS konstatuje, že žalovaná se ve svém rozhodnutí při popisu kroků, které je nutné učinit k realizaci správního vyhoštění, neomezila pouze na tvrzení, že byly zaslány žádosti vietnamským úřadům, jak rovněž stěžovatel namítá. Na stranách 8 a 9 rozhodnutí žalovaná vysvětluje, že při realizaci správního vyhoštění je nutné ověřit totožnost stěžovatele a zajistit mu náhradní cestovní doklad. Z tohoto důvodu je jednáno s úřady ve Vietnamu, od nichž se očekává potřebná reakce. Doba vyřízení této záležitosti se odvíjí od poskytnutých informací stěžovatelem při sepisování žádosti o ověření totožnosti. Po vydání cestovního dokladu bude nutné zajistit stěžovateli letenku a další záležitosti související s jeho přesunem do Vietnamu. S ohledem na uvedené prodloužila žalovaná dobu trvání zajištění stěžovatele pouze na 30 dnů, neboť očekávala, že vše bude v nejbližší době zařízeno. Žalovaná tedy dostatečně vysvětlila, od čeho se odvíjí doba trvání ověření totožnosti stěžovatele a vydání jeho cestovního dokladu a dále v době prodloužení zajištění zohlednila také obstarání dalších záležitostí potřebných k jeho vycestování.

[9] NSS proto ve shodě s městským soudem uzavírá, že žalovaná dostatečně odůvodnila, jaké kroky je nutné učinit k tomu, aby bylo možné realizovat správní vyhoštění stěžovatele, a z jakého důvodu je tedy zajištění prodlužováno a dostatečně vysvětlila dobu, o kterou bylo zajištění stěžovatele prodlouženo.

[10] Kasační stížnost proto NSS zamítl jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalované náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[11] Podle § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s. advokátovi, který byl stěžovateli ustanoven již městským soudem, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Advokát provedl ve věci jeden úkon právní služby, kterým je sepsání kasační stížnosti, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], za který mu náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za úkony právní služby tedy advokátovi náleží 3 400 Kč a dále částka odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem tedy 4 114 Kč. Tuto částku NSS vyplatí do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu